

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ 10

Αύριον Κυριακήν ἐπιστρέφει ἐνταῦθα ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Αἴγυπτον περιοδείας τοῦ διευθυντῆς τοῦ φύλλου κ. Γεώργιος Μολφέτας.

**Μέσ' τῇ κρίσιμῳ στιγμῇ
ὅστ' οὐ Ζορμπᾶ χαιρετισμοί**

Ἄγγελος τὸ ἐπανόστασις μέγας πρωτοστάτης ἦλθε καὶ μᾶς ἀνήγγειλε πῶς εἶσαι σὺ πρωτοστάτης μέγας πατριόδυναμος καὶ εἰς κρίσιμους ὥρας πῶς ἦλθες γὰρ νὰ σώσῃς τὰ πράγματα τῆς χώρας σὺν ἀσωμάτῳ δὲ φωνῇ ἀκούαμε νὰ λήῃ ποῖά ἔφεραν τὰ ἔργα σου γιὰ τὴν Ἑλλάδα κλέη Χαῖρε μέγαλε ἀρχηγέ ποῦ πρῶτα ἂν δέν σφάλῃς τὸ κίνημά σου σ' ἔκαμε καὶ στρατηγὸ μέγαλο χαῖρε ποῦ ἀνδραγάθησες εἰς τὸ Ἰουδί μαζώξας τὸν Αὔγουστο τὸ στράτευμα καὶ ἔλαβες τόσας δόξας χαῖρε ποῦ σὲ ἀνέδειξαν σὺν ἀναιμάρτῳ σάλῳ χαῖρε ποῦ σ' ἔχουν Ὑπουργὸ καὶ ἄνθρωπο μέγαλο!

Βλέπων τὴν ἀθλιότητα τοῦ τόπου τῇ μεγάλῃ καὶ εἰς τί οἱ προγενέστεροι μᾶς ἔχουν ὄψῃ χάρι ἐμβήκης ἐπιμεφαλῆς πολλῶν ὁμορφρονούτων καὶ ἀμπέχων ὥσάν καὶ σὲ καὶ τὰ λοιπὰ φοροῦντων καὶ ἀφοῦ σὲ ἀνέκηρυσαν ὡς ἀρχηγὸν τῆς στάσεως ἀρχήσας τὸ ἔχον σου τὸ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ μ' ἓνα ἀλληλοῦτα γεμῆτο σοβαρότητα ἵνα τότε κυβερνήσας ἔδωσες τῇ χειρονομίᾳ!

Γνώσιν λαβούσα ἄπιστοι σχεδὸν αἱ συντεχνίαι τὸ πόπολο τῶν Ἀθηνῶν ὅλο μαζὶ σου πῆλ βλέποντες δὲ πῶς κουβαλεῖ κάποιον χρυσὸν αἶμα καὶ τὸ ἐπαρχίης ἔγιναν φωνῆς ποῦ πῆγε γόνα,

ἀμείψας οἱ ἐργατικοὶ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκότει ἐπήγαγε καὶ ἐβόησαν κάποιον Παπαφώτη ποῦ πούλε τὰ τοιγάρ του γέρον ἐν τῶν ἐφένδων καὶ τοῦ πᾶνε σὲ κάνουμε Πρόεδρον τῶν Προέδρων ἐκεῖνος δὲ σὺν προσοτῶς μὲ τὰ μυαλά του σῶα γιὰ τὴν τιμὴν ποῦ τοῦ κάμῃ ταῦτα πρὸς σὲ ἔβόα. Χαῖρε Ζορμπᾶ μου ἀρχηγέ πλὴν σοῦ τὸ λέγω σκέτα πῶς μοναχὰ μὲ μάθαι νὰ φημίω τοιγαρέτα χαῖρε ποῦ ὅπως δήποτε κάποιον καλὸ θὰ κόνῃ σὺ ἔχον ποῦ ἀνέλαβες τοῦ γέρον τὸ χαβάνι μὲ κείνο θ' ἀποκόψωμεν τὰ τόσα περὶτεύματα χαῖρε μέγαλε στρατηγέ μὲ τὰ πολλὰ στρατεύματα!

Δύναμις ἐπεσκίσε τοὺς κομματάρχας τότε καὶ ὁ λαὸς ἐφώναζε τώρα δὲν ξανατρῶτε ἦλθε καιρὸς νὰ φύγετε σὲ τέτοια ἀναβροσίλα γιὰτὶ μᾶς ἐξετίναξε καὶ μᾶς ἡ νησικίλα οἱ φόροι μᾶς ἐλίσσαν καὶ ἡ μεγάλη πείνα ταῦτα καὶ ἀλληλοῦτα φευγαῖ ἀπ' τὴν Ἀθήνα!

Ἐχον ὡς ἱποστρωκίτην ὅλο αὐτὸ τὸ πλῆθος ἐκεῖνον ποῦ τοῦ γέμισαν παρὰσημα τὸ σιῆθος ἐπῆρε γενναίότητα πῆρε μέγαλο μπόιο καὶ ἀμέσως ἐμαζώχτηκε ἐν συλλαλητηρίῳ καὶ μ' ἓναν ἐνθουσιασμό ποῦ ἐπεποιεῖ τρόμους ἐπῆρε σβόρα μὲ φωνὴς γραμμὴ ὅλους τοὺς δρόμους καὶ μ' ἄσματα διάφορα καὶ μὲ φωνὴ γρομάτη ταῦτα ἔβόα ἐνθερμος τῷ νέῳ στρατηλάτῃ. Χαῖρε βλαστὲ ἀμάρτανε τῆς γῆς τῆς μαρομαλῆς π' ὅτι καὶ ἂν θέλῃς γίγεται καὶ ὅτι καὶ ἂν πῆς λαβαίνεις χαῖρε ποῦ κτενίσκεις πολλοὺς καὶ διαφόρους χαῖρε ποῦ ἐκατάργησες τοὺς φόρους μὲ τοὺς φόρους χαῖρε ποῦ τοῦ ῥωμέικον ἔσας τῆς βλακείας καὶ μέσ' τὰ χάλια μας αὐτὰ ποῦ δὲν μᾶς δύνουνε λεφτὰ

καλένης γὰρ τὸ μέλλον μας σ' ἀρᾶντα ἡλικίας χαῖρε ποῦ ἐν τῇ στήν ἡμῶν τῶν ἐφένδων χαῖρε ποῦ ἐβόησαν ἐπὶ τῇ στήν τῆς στήν τῆς στήν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ζάλην λαβούσα ἄπιστοι σχεδὸν αἱ συντεχνίαι τὸ πόπολο τῶν Ἀθηνῶν ὅλο μαζὶ σου πῆλ βλέποντες δὲ πῶς κουβαλεῖ κάποιον χρυσὸν αἶμα καὶ τὸ ἐπαρχίης ἔγιναν φωνῆς ποῦ πῆγε γόνα,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.Σ.4.Υ.1.Φ.10084

ἀμέσως ἡρακτιόνησαν ὡς ἄδικα τὰ μέτρα
ποῦ πρὸ λαμῶν τοὺς ἔβαλαν συροθυλὰ μὲ πείρα
καὶ εἶδον μὲ τὸ δοῖπαιον ἐπάνω τοὺς τὸ μπόγια
ὅσων εἰς τὰ συμβούλια δὲν εἶχανε τὰ μπόγια!

Ηκουσαν ἀπροσδόκητα νὰ γίνεται φιομίνι
πῶς παύουν ἢ ἐπιτροπὲς ὅποιον δὲν τοὺς κάνει
πῶς θέλουνε ἀδάμαντας τὸ ἔθνος νὰ λαμπύρη
εἰς ἐποχὴν ποῦτε γιὰ δὲν εἴναι νὰ μείνῃ
εἰς ἐποχὴν π' ἂν γίνοντε ὅλοι τοὺς δυὸ ἀφίδες
σὰ δύσκολο νὰ δυνηθοῦν
τοῦτέστι νὰ διακριθοῦν

ποῖοι εἰσὶ κορυμμένοι, σὲ μερικὸς κοιτάδες
ὑμνοῦντες δὲ τὸν αἷτιον ἐβόων ἀοράτως
σὲ σένα στρατηλάτη μου ποῦ γλύτωσες τὸ Κράτος!
Χαῖρε ποῦ μ' ὅλη τὴ σπουδὴ καὶ τὴ μεγάλη φούρα
μὰς ἔβγαλες ἀπ' τὸ σωρὸ σὰν ἀποδιαλεούρα
χαῖρε ποῦ μὰς προμήθευσε: φουρένια καὶ λοφία
μὲ γενικὸ ξελάτρεμα ποῦ κάνεις σὰ γραφεῖα
χαῖρε ποῦ ἐφθασε καὶ ὅτ' αὐτὴς σπάθης σου ἡ κόρη
καὶ τοὺς ὀνόμασες ἀργούες
ἀπατας τοὺς ἐργοδηγούς
ὧν ἐμελλε σκαιότατα τὴν κεφαλὴν νὰ κόψῃ
χαῖρε ποῦ Μαργκόπουλον, Γουσίην καὶ Μαργέλη
ποῦ μέσ' τὰ χρόνια τὰ πολλὰ
ποῦ δούλεψαν πολὺ καλὰ
τώρα μὲ τὴν ἀνόρθωσι τὸ ἔθνος δὲν τοὺς θέλει
καὶ εἰς τὸν Σπύρον Πεταλᾶν τὸν ἐνθεσμὸν σου φίλον
τὸν καὶ ὑπερμολήτῃα
καὶ φήμην ἀποκίχσαντα
εὐγνωμονῶν τοῦ κήρυξας τῆς παύσεως τὸν ἥλον
χαῖρε π' ὁ ἕνας τ' ἄλλου τοῦ λείει καὶ ξεθυμαίνει
χαῖρε ποῦ καὶ ἄλλα σιρατηγὰ καθέναν περιμένει!

Θεόδοτον νομίσαντες ἐόεσαν ἀστέρα
οἱ ἔχοντες τὸν στόμαχον κενὸν καὶ τὴν γαστέρα
εἰς τὸ πλευρὸν σου ἵστανται φωνάζοντες ἐντόως
οἱ νέοι οὗτοι πρόμαχοι τοῦ νέου μας ἀγῶνος
ὕπὲρ ἐνὸς καὶ αὐτοὶ σκοποῦ τὰ σύμπαντα κινοῦντες
ἐκραζαν ἀλληλοῦτα ἐνακτιοφρονοῦντες!

Ιδόντες συντηρητικοὶ τὰ σκοῦρα καὶ τὸ χάλη
καὶ δὴ πῶς δύναμις Ζορμπᾶ
τοὺς ἔχασε στὸν ἀραμπᾶ
καὶ ἔρριψε τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κόντε καὶ τοῦ Πάλλη
ἀμέσως ἐπαραιτήσαν ὑποθηκὰς πολιτρόνας
μὴ θέλοντες νὰ ἔχουνε στὸ σβέρο κηδεμόνας
καὶ ἀμέσως τὰ τρεχάματα...
μὲ χίλια δυὸ σκοινάματα
καὶ ἐπὶ τέλους ἤθελεν ἡ τύχη νὰ βολέψῃ
μὲ ὅπως ναῦσον ἄλλοι ποῦ θέλει νὰ χορέψῃ
ἐκεῖνοι δὲ περὶ λυποῦν μὲ κάτω τὰ μονοσύδια
ἐφαλλον ἐξ ἀπ' τὸ χορὸ ἀπελπισίας τραγούδια!
Χαῖρε ποῦ πᾶσα δύναμις ἡμῶν οὐδέποτε ἀθῆ
χαῖρε π' ἀπὸ ἀργόμισθους ὁ τύπος μας ἐσώθη
χαῖρε ποῦ μέγα σὴν βοήθῃ πατεῖς τὸ πόδι ὅπως

καὶ ἡ φωνὴ τοῦ βουλευτῆ
κατήντησε νᾶναι καὶ αὐτὴ
φωνὴ μέσα σὴν ἔρημο ἀνέλπιστα βοῶντος
χαῖρε ποῦ μέτρα ἔλαβες γιὰ τὸ κακὸ συντόμως
μὲ τόσες θε διαλαγές
εἴναι δύο ἐκλογές
ὡς ἐκ τῆς ἀνορθώσεως νὰ φέρῃ αὐτὸς ὁ χρόνος
χαῖρε ποῦ ἀνορθώσεως ἀκούονται οἱ κύβοι
πλὴν ὅλο ὅσ' αὐτὸς ἐξέλιπε δουλειὰ νὰ μὴ μὰς λείπῃ.

Κήρυκες τρέξαντες παντοῦ νὰ ποῦν τὰ γεγονότα
τόμαθε φαίνεται ἡ Τουρκιὰ καὶ μὰς τραβίει τότα
εἰς τὰς δυνάμεις καὶ ζητεῖ νὰ πιάσῃ ἀπὸ τὴ μύτη
ἐμᾶς π' ἀγωνιζόμεστε νὰ πάρομε τὴν Κορήτη
ἐμᾶς ποῦ σκοτωνόμαστε γιὰ τὴν ἐλευθερίαν
καὶ ὅταν τὰ λαβαίνουμε γενόμεστε θηρία
ὅταν ἰδόντες κήρυκες μεγάλη συντελείαν
φωνάζουν ἀλληλοῦτα καὶ βάνουνε τελείαν.

Λάμπαντος ὅμως τ' ἀρχηγὸν εἰς τῶν ἐχθρῶν τὰ σκόπη
προβάλλει ἡ ἀνόρθωσις σὰν βουρλισμένη τηότη
καὶ σπέρνει τὰς ιδέας τῆς καὶ βγάνει τοὺς σκοποὺς τῆς
καὶ ὅπου πατεῖ ὁ Ἕλληνας ἐκεῖ πατεῖ καὶ ὁ ποῦς τῆς
βλέπων δὲ τὰ γενόμενα τὸ πλῆθος τὸ καυμένο
ταῦτα ἐβόα τῷ Ζορμπᾶ τῷ τρισευλογημένῳ.
Χαῖρε ποῦ ἡ ἀνόρθωσις ἔφερ' εὐτυχίαν
καὶ ἐδῶ καὶ ἄλλοι καὶ πανταχοῦ καὶ μέσ' τῇ Νομαρχίᾳ
καὶ τὸν Νομαρχὴν ἔφερε μέσα σὲ τέτοιες μπόρες
μὲ ἐντολὴν νὰ δέχεται τὸν κόσμον μὲ τῆς ὡρεῖς
ἀνθρωπὸν λίαν κομψὸν καὶ λίαν μορφωμένον
πάντα μὲ γάντια κίτρινα καὶ ἅ κίτ' ἐγκλ' ἱτυμένον
χαῖρ' ἀρχηγὸν ποῦ τὸ σαθρὸν τοῦ τόπου καταρῆι
χαῖρε ποῦ ἡ πατρίδα μας μέλι γλυκὸν θὰ ῥέει!

Μέλλοντος ἀναμένοντος μεγάλου τὴν πατρίδα
καὶ προκειμένου νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν καταγίδα
βγήκαμε καὶ γυρεύουμε λεφτὰ νὰ δανειστοῦμε
καὶ πρῶτα νὰ πληρώσουμε ἐκεῖνα ποῦ χρωστοῦμε
ἀλλ' οἱ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅλοι μὲ ἕνα στόμα
μὰς εἶπαν ἀλληλοῦτα δὲν εἶναι ὥρ' ἀκόμα!

Νέαν εὐθὺς τὰ πράγματα διεύθυνον λαμβάνον
καὶ ἀφοῦ καὶ διαφορετικὰ δὲν ἤμποροῦν νὰ κάνουν
καὶ ἐπειδὴ τὰ δάνεια ἀτέχουν παρασάγγας
οὐσταίνουν ἐσωτερικὸν γιὰ χρεῖας καὶ ἀνάγκας
τὸ θαῦμα δ' οἱ ἀτέλεις, ἀνέλπιστα δοῶντες
τῷ τοῦτο κατορθώσιντι ὑμολογοῦν βοῶντες.
Χαῖρε ποῦ ὅπως δῆποτε ὁ αὐτὸς μετανοήσας
ἀδ' ἀσπρὰ πῶς ἐπειτὰ δὲ χίος θὰ βοέσῃ
χαῖρε ποῦ βοήθειαν παροῖ καὶ τὸς ἀσπρὰς
καὶ ὡς θέλουν νὰ ἀσπρὰς ὅλα τὰ τελευτή
χαῖρε ποῦ θὰ μὰς πάρομε τὰ μαζοκέφαλά μας
χαῖρε μεγάλῃ ἀρχηγὸν ποῦ βλέπεις τὰ καλὰ μας!

ΣΤΟΙΧΙΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥ
ΣΤΟΙΧΙΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΣΤΕΙΟΥ

Ξένοι και ανταποκριταί πλησίον μας βροθέντες
και άλλα πιο χειρότερα μὴ γίνουν φοβηθέντες
ἐγράφανε στὰ στήθα τους πῶς εἶναι φυλαγμένοι
και φόβος πῶς θὰ πάθουνε κανείς νὰ μὴ τοὺς μένῃ
και πειρασμένους βλέποντες νὰ παίρνουνε τὰ ὄρη
ἐκραζον ἀλληλοῦτα γυρεύοντες βαπόρι!

Ὁλος ὁ κόσμος προσδοκῶν μ' ἕνα μεγάλο θάρος
πῶς νέος ἀνορθώσεως θὰ μᾶς φωτίσῃ φάρος
πῶς κάθε μας ἀνάποδο καλὴν τροπὴν λαβαίνει
και γιὰ σκοπὸ ποῦ εὐκολα κανεὶς καταλαβαίνει
και βλέπων πῶς ἀρχίσουμε τὰ ἴδια και τὰ ἴδια
τὶδε φωνεῖ τῷ ἀρχηγῷ μὲ τὰ πολλὰ στολίδια.
Χαῖρε ποῦ δ' αὖ γίνανε δπως τὰ βλέπεις σιρόλια
χαῖρε ποῦ και τοῦ Ναυτικοῦ προβαίνουνε τὰ χάλια
γιατὶ γυρεύουν ἀλλαγμα σὶδ σύστημα ἐκ ῥίξης
μὲ μόνην τὴν βελτίωσιν ποῦ διατυμπανίζεις
και ὁ Μισούλης ὑπουργὸς γὰ νὰ τοὺς ἐκολόγη

δηλοῖ πῶς ἐτοιμόθυτος

ἐστὶ και προθυμότατος

και χάριν ἀνορθώσεως τὸν θῶκον του ἀφίνει
χαῖρε ποῦ κι' ἀνόρθωσις ἀρχήσῃ νὰ θάλλῃ
μ' ἀπέργια σ' ἀπέργια ἀπὸ σὴ μία κι' ἄλλῃ
ποῦ οἱ φρεσύτες κάνουνε τῶν βαποριῶν οἱ τόσοι
γιατὶ νὰ τοὺς ἀξίνουνε γυρεύουνε τὴ δόσι
χαῖρε ποῦ μὲ βελτίωσες τελείως μᾶς γλυτώνῃ
χαῖρε μεγάλε ἀρχηγὲ τέτοιους νὰ καμαρώνῃς!

Πᾶσα ἡ φύσις χαίρεται τὸ ἔργον ποῦ κῆς σώνει
και ἡ βουλὴ ἐξέπνευσε κι' ἡ πόρτα τῆς κλειδώνει
παύει ἡ προθυμία τῆς σὶδ ἔργον νὰ δηλοῦται
παύει κι' ἡ ἐπανόστασις και ξίφοις τε εἰοῦται
κι' ὁ Τζανετάκης ἔρχεται μ' ὀργὴν πολὺ μεγάλη
κράζοντας ἀξιώματα
σὲ κουτσονομπιλωμάτα
πολίτες, ἀλληλοῦτα, δὲν ξαναθίλω πίστι!

Ρήτορας τόσους τῆς βουλῆς μ' ἐμπνεύσεις ποῦχαν θείας
ἀρρωνότερους βλέπομεν και ἀπὸ τοὺς ἰχθύας
καθόσον τοὺς ἐγείρεται μεγάλη ἀπορία
πῶς και γιατί τοὺς πλάκωσε τέτοια κακοκαιρία
κι' ἐνῶ σὲν ἀντιπρόσωποι πῆγαν σὶδ βουλευτήριο
πρωτοφανὲς πρωτάκουστον τοὺς φάνηκε μυστήριο
πῶς ἔπρεπε πρωτίτερα τὴν σ π ἰ ὶ ν νὰ ζωτήσουν
ἂν εἶχανε κὴν ἄδειαν, και πῶς νὰ συζητήσουν
οὕτω δὲ δεσμευόμενοι ἐκ τῆς πολλῆς πίεσεως
ταῦτα ἐβόων τῷ Ζορμπᾶ μετὰ μεγάλης ζέσεως
Χαῖρε ποῦ δὲν πιστεύομεν πῶς εἶν' ἀλήθεια κόμα

πῶς μέσ' ἐλεύθερη βουλὴ

ποῦ γλῶσσα πρέπει νὰ λαλή

μὲ φίμωτρον μᾶς ἐκλείσες καθέμιανον τὸ στόμα
χαῖρε ποῦ ἔλεγε νὰ κάμῃς νὰ βωτᾷς
τὶ ἔφα νὰ κοιμώμινε και ποῖα στιγμή νὰ φάμε
χαῖρε πλὴν χαίρομεν και μετὰ χωρίς πολυλογία
πῶς ἔρχεται μετ' οὐ πολὺ ἡ δουσετολογία
χαῖρε μεγάλε ἀρχηγὲ κι' ἄλλοτε θὰ μᾶς ἴδῃς
χαῖρε γιατί μαθήματα τοῦ μέλλοντος μᾶς δίδεις!

Σῶσαι, βουλόμενος, λαὸν τὸν ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ
και γενικὴν κατάργησιν τῶν ἐν τῇ ἀγνορίᾳ
ὡς ἀνταπάγγελτος ποιμὴν εἰσέδυσεν εἰς κρύφια
ἵνα ἀπὸ τὰ πρόβατα χωρήσῃ τὰ ἐρίφια
και εἶπε στοὺς συμμύχους του ὅλ' εἴμαστε ἐξ ἴσου
πλὴν σεῖς τώρα εἰσέλθετε ἐντὸς τοῦ παραδείσου,
εἰς δὲ τοὺς ἄλλους τοὺς κακοὺς μὲ τόνον ἐργονώτερον
σεῖς ὅλοι πγαίνετε σὶδ πῶρ ἐκεῖνο τὸ ἐξώτερον
αὐτὴ ἡ τύχη ἐμελλε και σὰς νὰ περιμένῃ
ταῦτα και ἀλληλοῦτα νᾶσθε καταραμένοι!

Τεῖχος ἀκαταμάχητον πρὸ πάντων τῶν κοιμάτων
πρωθυπουργὸν προσέλαβε τὸν λευκοτριγωνῆτον
ἀκούοντως συμβιβαστικὸν διὰ τὰς περιστάσεις
ἐδιδόσδεκα δεχόμενον τῶν φίλων τὰς ἐνστάσεις
οἶδν ποιητὴν ὑπάκουον ἃ ἐδὲν γνωμοδότη
και τὰδε ἀκούθενον εἰς τοῦτον νὰ προτείνῃ.

Χαῖρε ποῦ μ' ἐπατέφερες ἀπ' τὴν παλιὰ ἀογία
και μοναχόνε μ' εὐρηκας γιὰ τὴν πρωθυπουργία

χαῖρε ὁποῦ τὰ κόμματα

ἀντὶ ἀπ' τὰ προσκόμματα

ποῦ βεῖχαν ἐξοιτίας σου νὰ τερματοῦν τῷ βίῳ

ἀπ' ἐναντίας βραίνουσε

πρὸ δυνατὰ νὰ γένοιε

κι' εἰς ἕνα σῶμα μὲ ψυχὴν ἐνοῦνται και τὰ δύο
Χαῖρε πλὴν δὲν εἶναι αὐτὸ ποῦ μὲ πικραίνει μόνον
ἀλλὰ τὸ νεοσύλεκτον τῶν ἐλευθεροφρόνων
κόμμα κι' αὐτὸ πολιτικὸν ἀπ' τὰλλα πρὸ σπουδαῖο
ποῦ θέλει ἑξισοσπαστιστὰ μὲ πρόγραμμι' ὅπως νῆσ
χαῖρε ποῦ ἔχει ὁπλαθὺς μὲ εὐφροδίας δῶρον
ὡς τὸν Νεόφυτον ποῦ κλεῖ

ψυχὴν ἐντὸς του, Ἡρακλῆ

πρὸς τὸ παρὸν καθηγητὴν και εἶνα δικηγόρον

ποῦ κάλλιο νὰ πιδεύεται μὲ τὰ συντακτικαίου

και ἰδὲν ἡ τσέπη του βαρεῖα

μὲ μπακονότες μὲ δοργὰ

παρὰ νὰ θέλῃ β ἡ μ α π α και δόξαν ἀβουκά του

χαῖρε ποῦ τέτοιες ἀλλαγὲς τὸ πρόσωπόν σου φέρει

χαῖρε μεγάλε ἀρχηγὲ και τοῦ σιραιτοῦ ξεφτέρει!

Ὑμνοὶ παντοῦ ἀκούονται γλυκεῖς γιὰ τ' ὄνομά σου
και πᾶς τις ὁ ἐνάντιος νικᾷται ἐμπροσθὰ σου
σ' ὕμνολογοῦν μ' εὐχὲς πολλές ὅλ' οἱ προβιβασμένοι
και μόνον τὸ παράπονο σιγὴς παυσανίας μένει
σ' ὕμνολογοῦν Εἰσαγγελεῖς Περιοδικῶν και ἄλλοι
και μόνον οἱ τῶν Ἐφρετῶν οἱ πρῶν πρὸ μεγάλοι
οἵτινες περιέπεσαν σὲ τέτοιο διαβούλιον
κράζουνοι ἀλληλοῦτα τί ἐκαμες συμβούλιον!

Φητός λαμπὰς ἐράνηκες σὶδ τόσο μας σκοτάδι
και προχέει ἡ ἡλιασὶς πατρί καὶ προλάβῃ
και γιὰ τ' ἄλλα δ' ἡ τύχη μας και γιὰ τὸν πόλο μας τοῦ
νᾶσον τῇ κι' ἐμφανίζεται και μέσα στο Ἀηξοῦρι
και καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡ ἡλιασὶς γιὰ φωτισμὸ νὰ βόγγῃ
προβαίνει κι' ἡ ἀνθρώποις μὲ τὸν Κρασὰ και Πόγγῃ
μὲ μιὰ μεγάλη μηχανὴ ποῦ θάλλῃ γκαζολίνη
νὰ τὴν κουνῇ, κι' ἡλεκτρικὸ σὶδ πόλι τους νὰ δίνῃ

καί μ' ἄλλα μηχανήματα μὲ μηχανήτες μεγάλες
νὰ λείψουν τὰ πετρέλαια τὰ σπέρτα καί ἡ σκάλες
τιμῶσα δέ τόν αἰτίον· ἡ πόλις Ἀθηναίων
σοὶ ψάλλει δόξαν σιτραηγέ δι' ἄσματος θοοῦ.
Χαῖρε ποῦ μᾶς τὴν ἔκαμες μεγάλη τὴν Ἑλλάδα
χαῖρε ποῦ θάβγ' ἡλεχτρικό
καί ὅπως εἶναι φυσικό
θὰ λείψῃ ἀπ' τὸ Ἀθηναίων μας κάθε παλαιοβελίδα
χαῖρε ποῦ ἡ ἀνθρώποις ξαπλώθηκε μὲ φούρια
καί κάθε μέρα ἀλλαγὴ
φέρει στήν κάθε μας πληγὴ
πλήν μένουν ἀμετάβλητα τοῦ φόρου τὰ γαϊδούρια!
Χαῖρε μὲ τὴν ἀνθρώπων ποῦ βγαίνει ἡ χολή μας
κι' ἀπὸς τὴν Φιλαρμονική, ποῦ ἔχουμε, Σχολή μας
αἱ συζητήσεις γίνονται καί πόσες διαλέξεις
π' ἂν ἤθελ' ἔλθης νὰ τὰ ἰδῇς
θ' ἀρχοῦσιν μετὰ σπουδῆς
γὰ κατοικίᾳ τὸν τόπο μας ἀμέσως γὰ διαλέξεις
χαῖρε π' ὁ Παξινοπούλος ὡς θάμαδες βεβαίως
προχθὲς τοῦ Ἐδαγγελισμοῦ
μέσῳ πολλοῦ συνωτισμοῦ
τῆς σῆς τῆς ἀνθρώπων ἀνύρωσε τὸ κλέος
καί μὲ φωνὴν ποικίλοισαν ο' ὅλες σχεδὸν τῆς νότες
χωσμένοι σὴν βελίδα τοῦ

εἶπε γὰρ τὴν Ἑλλάδα τοῦ
πῶς τοῦ ἀγῶνος ἤρωες τὴν δόξασαν ἐτότες
κι' ἄλλα πολλὰ ἐφώνησεν σὶό πληθὸς ὅτου ἔδον
λαβὼν συγκαταστήρια τοῦ φίλου τοῦ ὠραίου
ἐκεῖ καί ὁ Ξυδάχιλος μὲ ποίημα προβάλλει
καί τοὺς παλῆους καί σημερινούς ὠραία παραβάλλει
κι' ὁ Γράκωβάτος μὲ τὸ φράκ καί τὸ παράσημό του
ἀρκεῖντως ἐπαιξε καλὰ τὸ μέρος τὰ δικὰ τῶν
χαῖρε Ζορμπᾶ π' ἂν τὰ βλεπες θάλερνες ἄλλη βάρτα
ἂν ἄκουες τὸ ποίημα τοῦ Τζωρτζή Δελλαπόρτα
χαῖρε ποῦ ἡ ἀνθρώποις τρεῖς πολλῶν τὴ μοῦρι
χαῖρε μεγάλε σιτραηγέ π' ἀκοῖς γὰρ τὸ Ἀθηναίων!

Χαῖρων ποῦ ἔμαθ' ὁ Ζορμπᾶς τοῦ Ἀθηναίου τὸν τόπο
ποῦ Γράκωβάτος ἔβγαλε π' ἀξίζοντε τὸν κύπο
κι' ἀκούσας τὰ γεγόμενα κι' οἱ ἄλλοι εἶχε τρέξῃ
καί πῶς τὸ ψηφομέτρημα τὸ κάνουν ἅμα φέξει
καί πῶς γὰρ τοῦτες τῆς δουλιῆς ὁ κόσμος εἶχε ἀνῆκει
καί πῶς τὸ Ζησιμάκη τοὺς τὸν ἔχοντε σὴν γόψι
καί τὰ λοιπὰ κι' ἄλλα πολλὰ ἀμέσως συμαζώνεται
φωνάξας ἀλληλοῦτα καί μὴ μ' ἀνακατώνετε!

Ψάλλουσα αἶνον σιόν Θεὸν κάθε φωνὴ ἀγωνίστρια
καί σὴν Πεσοῦδα ποῦ γιορτὴ εἶχε ἡ Βαγγελίστρια
ἀπὸ Κορίνθου σιόματος βγήκαν εὐχὲς γὰρ σένα
γιατὶ μὲ τὴν ἀνθρώποις βρεθῆκαν γιατρεμένα
δύο τρεῖς ἐλατήρια μέσα σὶό λάρνγγά του
κι' εἶναι μπορεῖ ὁ ἀνθρώπος καί κάνει τὴ δουλιὰ του
μονάχα ἡ ἀνθρώποις εἶνα δὲν κατορθῶνται
τὰ εἶδη τρέπον, πάσχοντα μισὰ, τὰ διορθῶνται
ὅμως οἱ ὅπως ὁπλοῖς βελιώσῃ λαβόντες
ἡκούοντο πρὸς χάριν σου τὰ κατὰ δι' βοῶντες.
Χαῖρε ποῦ ἐδωράπενοις τὰ τόσα τὰ κακά μας
χαῖρε ποῦ ὅπως δὴ ποῖτε εἶδαμε τὴν ὁρμὴ μας

χαῖρε μεγάλο καύχημα πολλῶν βελτιουμένων
χαῖρε ποῦ κράτος ἄθλιον τὸ κάνεις δοξασμένον
χαῖρε ποῦ εὐφροσύνην ἔλαβες καί τοῦ Θρόνου
χαῖρε μεγάλ' ἀνθρώποις τὰ ζήσης καί τοῦ χρόνου.

Ω ἀρχὴν πανύμνητε ἀπ' τὴ πατρίδα ὅλοι
π' ἀλήθεια μᾶς βελιώσες χάρις τὰ πέση βόλι
κι' ἂν οἱ πολλοὶ πολιτικοὶ σοὶ σιήσανε παγίδα
οὐ μὲ τὸ μέγα ἔργον σου γλυτώνης τὴν πατρίδα
τὰ πράγματα τὰ ἔβγαλες εἰς καθαρόν ὁρίζοντα
καί κράξε τ' ἀλληλοῦτα εἰς κάθε φαρμαλίζοντα.

Σὲ σέβῃ τὸν ὑπέρμαχον διὰ τὰ νικητήρια
ὅσοι ὁρμητοὶ γλυτώναν σιέλλουν εὐχαριστήρια
κι' εὐγνωμονοῦν τὸ κράτος σου τὸ τόσον ἀπροσμάχητον
ποῦ ἔβγαλες πολλὰ δεινὰ ἀπὸ τὴν ὀχλίων
πολλοὺς καὶ δύναντες γλυτῶσαν θὰ ἦταν κοινὰ σου
χαῖρε ποῦν ἀλησμόνητα τὰ κατορθώματά σου.

Δημήτριος Σάρλος.

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ἐπειδὴ τινὲς κατόπιν ποταπῶν καὶ ὑστεροβούλων σκοπῶν,
καθ' ὃ ἐμπνεόμενοι ἐκ τῶν μᾶλλον διεφθαρμένων ἐνστικτῶν καί
τοὺς ὁποίους καλῶς γνωρίζει νὰ λογίζεται ἡ ἡμετέρα κοινωνία
ἐν τοῖς καφενείοις καὶ ἐν ἄλλοις παρομοίοις κέντροις, διαδίδουσιν
ὅτι ἐκ συμφεροντολογικῶν ἀφορμῶν μετὰ τῆς οἰκογενείας Ἀν-
νίνου παρεμόρφωσα τὴν κατάθεσιν μου ὡς μάρτυς κατὰ τὴν
δικὴν Ἀμπατιέλου εἰς ὄφελος τοῦ κατηγορουμένου, ἀναγκάζο-
μαι νὰ προσβῶ εἰς τὴν δημοσίευσιν σημείων τινῶν μόνον χάριν
τῆς ἀληθείας ἀλλὰ καὶ χάριν ἐκείνων οἵτινες τυχὸν ἤθελε πα-
ραπεισθῶσιν ὑπὸ τῶν συκοφαντικῶν σπερμολογιῶν τῶν χαμερ-
πῶν αὐτῶν ὀνταρίων, οἷσι δὲ καὶ χάριν τῆς κοινωνίας διότι
αὕτη καλῶς γνωρίζει καὶ ἐμὲ νὰ ἐκτιμᾷ καὶ ἐκείνους νὰ θεωρεῖ
ὡς τὰ ἡθικῶς ἡρειπώμενα μέλη αὐτῆς. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι
ὀφείλω εἰς τὴν οἰκογένειαν Ἀννίνου ἀλλὰ ἡ τοιαύτη ὀφεί-
λη εἶναι μηδὲν παραβαλλομένη πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχω λαμ-
βάνειν ἐξ αὐτῆς καί τὰ ὁποῖα θέλουσι καθαρῶς διαλευκανθῇ
πρὸς τῆς δικαιοσύνης. Ἐπομένως οὐδεὶς λόγος βεβαίως ὑπῆρ-
χε πρὸς ἀλλοιῶσιν τῆς καταθέσεως κατὰ τοῦ παθόντος τοῦναν-
τίον φυσικόν θὰ ἦτο ἡ ὑπ' ἐμοῦ συμπεράσπισις ἀνθρώπων
μέθ' ὧν ἔχω διαφοράς.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου μάρτυρες τῆς ἀληθείας τῶν πραγμάτων
εἶναι αὐτοὶ οἱ μάρτυρες τῆς ὑποθέσεως καὶ οἱ τὴν δικὴν πα-
ρακολουθήσαντες ἐν οἷς καὶ αὐτὸς ὁ τῆς Πολιτικῆς ἀγωγῆς
διαπρεπὲς δικηγόρος κ. Σκλατσούνης ὡς ἐπίσης καὶ ὁ ἡμέτερος
κ. Μανροκέφαλος. Προκαλῶ δὲ πάντα ὅστις ὑποστηρίξει τὰ δια-
διδόμενα ὅπως διὰ τοῦ τύπου ἀποδείξει εἰς ποῖα σημεία εὐρί-
σκει ἐμὲ ψευδόμενον.

Ἄλλως τε νομίζω ὅτι τὸ δικαστήριον ὡς τὸ μόνον ἀρμόδιον
ἀνευρίσκει καὶ τιμωρεῖ πάντα ψευδόμενον καὶ ἐπευφημεῖ τοὺς
ἐντίμους καὶ ἀληθεῖς ὡς συνέβη μὲ ἐμὲ. Ἡ κοινωνία ἐπαγα-
λαμβάνω γνωρίζει καλῶς νὰ ἐκτιμᾷ τὰ μέλη αὐτῆς ἀναλόγως τῶν
πράξεων αὐτῶν, καὶ νὰ περιβάλλῃ τοὺς μὲν ἀξίους διὰ τοῦ κοι-
νωνικοῦ σεβασμοῦ καὶ τοῦ ἡθικοῦ κύρους, τοὺς δὲ διεφθαρμέ-
νους διὰ τῆς ἡθικῆς ἐμνηδενίσεως καὶ κοινωνικοῦ ἔξευτελισμοῦ.

Ξενοκράτης Παξινοπούλας ἱατρός.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
Εἰδοποιεῖ ὅτι ἡλαττώσε τὴν τιμὴν τῶν
μηχανισμῶν τοῦ δι' οἰνοπνεύματος ἐκτετακτοῦ
μου κατὰ 40 Ο.Ο.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Τύποις « ZIZANION »